

MŪSU LIETUVA

São Paulo - Brasil - 1970 m. rugsėjo - setembro 11 d.

PLACIAJAME PASAULYJE

RINKIMU CILĖJ PASĖKOS

Praeitą penktadienį įvykusių Čilės prezidento rinkimų laimėjo kairiųjų kandidatas senatorius SALVADOR ALLENDE. Jis gavo 1.075.616 balsus arba 36,3 nuošimčius visų balsavusių. Tik 40 000 mažiau gavo konservatorių kandidatas Jorge Alessandri (34,9%). Mažiausiai balsų gavo krikščionis demokratas Rodomiro Tomic (27,8%). Virš pusės milijono (16,3%) visai nebalsavo

NUSPĖS KRIKŠČIONIS DEMOKRATAI

Kadangi nei vienas trijų kandidatų negavo balsų daugumos, tai 24 spalio parlamento nubalsuos vieną iš jų. Pagal tradiciją jis balsuoja už daugiausia balsų gavusį. Bet gali ir nebalsuoti.

Kairiųjų blokas teturi 83 balsus iš 290. Alessandri rėmėjai turi 38. Tad priklausys nuo to, už kurį balsuos krikščionys demokratai turį 79. Greičiausiai jų balsai pasidalytys kairesnieji balsuos už Allende, o auosaikieji — už Alessandri. Bet kad išrinktų jį prezidentu, turėtų už jį balsuoti 63 krikščionis demokratai. Gi už Allende tereikia vos 18.

Krikščionių Demokratų Partijos Nacionalinė Komisija savo komunikate pakartojo ankstyvesnį nusistatymą, kad laikysis įstatymų, atsižvelgdama į liaudies nusistatymą, pareikš tą švariuose rinkimuose.

PROKOMUNISTINĖ PROGRAMA.

Allende šalininkai, paaiškėjęs rinkimų rezultatams, sukėlė didžiulę manifestaciją Santiago miesto centre. Visų komunistinių kraštų vadai ir laikraščiai sveikino Allende. Kalbėdamas savo šalininkams ir užsienio laikraščių bei radijo atstovams, Allende patvirtino savo revoliucinę programą. Jis pats, nors nėra oficialiai komunistas, bet socialistas, yra karštas marksistas kovotojas, siekias paversti Čilę pirmutinai socialistine (nesako komunistine) respublika Pietų Amerikoje.

Štai jo prokomunistinės programos svarbesnieji punktai: pakeisti Konstituciją, vietoj dabartinio Seimo ir Senato įkurti Liaudies Seimą; aukščiausio tribunolo teisėjai bus renkami Liaudies Seimo (tad ku tikėtis, kad Egiptas ta-

nuo jo priklausomi), suvalstybinti pagrindines gėrybes, privačius bankus, didesnius monopolius, prezidento Frey pradėtąją Žemės Reformą su griežtinti, nusavinant visus dvarus; stiprinti Čilės ūkinę ir politinę nepriklausomybę, atsisakant visų ją varžančių įsipareigojimų ir apskundžiant OEA — Amerikos Valstybių Organizaciją, kaip šiaurės amerikiečių agentę; palaikyti gerus santykius su visom šalim, ypač su Kuba.

KITOS PASĖKOS

Tuoju po rinkimų Čilės turtingieji pradėjo dėti pastangų savo kapitalus perkelti iš Čilės kitur. Prasidėjo bėgimas į bankus, kai kur tikra panika. Birža užsidarė. Vyriausybė turėjo imtis griežtų priemonių tam sustabdyti, net nacionalizuoti eilę bankų, kad galėtų prarasti kontrolę ir apsaugoti šalį nuo stipriosios valiutos netekimo. Jei Allende būtų parlamento patvirtintas prezidentu, tai užsienio kapitalas visai pasitrauktų. Susidarytų didelės finansinės sunkenybės...

Kandidato į prezidentus Alessandri rėmėja, Nacionalinė partija paskelbė pareiškimą, kad komunistai rinkimuose vartoja įvairias apgaulės ji nesutiksianti ir visomis priemonėmis priešinsis, kad nedidelė komunistinė mažuma visą šalį paverstų komunistine valstybe, kad sunaikintų demokratiją ir t.t. Čilėje gali įvykti didelių susirėmimų, kovų...

AR NEBUS DERYBOS NUTRAUKTOS?

JERUZALĖ. Izraelio Ministrų pirmininkė Golda Meir praeitą sekmadienį pareiškė spaudai: Izraelis neatmeta Rogers plano. Bet netiesioginėms deryboms negrįš New Yorkan iki tol, kol Egiptas neatstatys Suez kanalo srityje padėties buvusios prieš ginklų paliaubas. Egiptas turi atitraukti ten naujai įtaisytas priešlėktuvinę raketų bazines.

Egiptas iš savo pusės tvirtina, kad Izraelis tiek kartų jau sulaužė anas ginklų paliaubas. Jis net kaltina JAV bei, kad jos pripažinusios ginklų paliaubų pažeidimą iš Egipto pusės vien dėl to, jog Izraelis nenorįs išpildyti Saugumo Tarybos nutarimo — atitraukiant kariuomenę iš užimtųjų sričių. Sun-

bazes atitrauktų. Tad mažai vilčių, kad derybos testųsi toliau ir duotų lauktųjų vaisių.

Brazilija

Neseniai OECD — aukštai išsivysčiusių valstybių organizacijos vadovybė paskelbė darinius apie jų teikiamą pagalbą atsilikusiems, besivystantiems kraštams. Daviniai tėra tik apie oficialią pagalbą, tai yra teikiamą valdžios ir tarpautinių institucijų. Trūksta jų apie privačią.

Tos 16 valstybių 1966-68 m. suteikė kasmet vidutiniškai pagalbą 7.067 milijonus dolerių. Tačiau jos turi viso apie 1.672.947.000 gyventojų. Vidutiniškai todėl kiekvienas jų gyventojas padėjo 4,2 doleriais arba 19,40 kuceirais. Tai yra visai nedaug, turint galvoje, kad kiekvieno jų gyventojų pajamos vidutiniškai buvo 2.960 dolerių. Tad būtų vos dešimta dalis jo pajamų. Brazilija gavo tais metais vidutiniškai kasmet tos oficialios pagalbos 205 milijonus dolerių. Tai sudaro vos tik dešimtadalį jos importo ir ne pilną jos nuosimį bruto pajamų (PNB) 1967 metais arba 2,4 dol. kiekvienam jos gyventojų.

Reikia žinoti, jog didelę dalį tos pagalbos tenka sugrąžinti, apmokant ankstyvesnes paskolas. Tad tų aukštai išsivysčiusių valstybių ir tautų pagalba Brazilijai nėra tokia didelė, kaip apie ją kalbama ar anos tautos giriasi.

IR KIEK KITĖMS KRAŠTAMS?

Pietų Amerikoje daugiausia tos pagalbos gavo Čilė, būtent, kiekvienas jos gyventojas (per capita) gavo vidutiniškai 16,3 dolerius; Dominikonų Respublikos — 14,3, Venecuelos — 8,3, Kolumbijos — 6,6, Meksikos — 2,6 dolerius.

Šiaip didžiausia pagalba pinigais gavo Indija — 1.191 milijoną dolerių (bet kiekvienam gyventojui vos 2,3 dol.). Tačiau daugiausia gauna iš savo buvusių metropolijų užjūriniai kraštai, kraštai, kaip Prancūzų Gvinėja (204,5 dolerius) ir t.t.

Šio Numerio GARBĖS LEIDĖJAS yra DR. RUDOLFAS MEKŠRAITIS

Jis gyvena Porto Alegre mieste ir puikiai kalba lietuviškai. Jis jau senai skaito „Mūsų Lietuvą“. Kaip daktaras chirurgas jau yra spėjęs išgarsėti visame Porto Alegre mieste ir jo apylinkėj.

Mes džiaugiamės tuo, savo tautietį širdingai sveikiname ir dėkojame už stambią paramą lietuviškajam Brazilijos laikraščiui.

Dėkingas J. Bružikas, S. J.
ML Administratorius.

Dar Apie Naująją Rio Parapiją ir Aušros Choro Išvyką

Manydamas, kad lietuvių parapijos įkūrimas yra kur kas svarbesnis išsivijos gyvenimo įvykis už kukliai surengtą „Lietuvių Dieną“, pasirinkau ir aš dalyvauti Aušros choro išvykoje Rio de Janeiro miestan, praėjusio mėnesio 30 dieną. Ir neapsivyliau — įsitikinau, kad choro dalyvavimas lietuvių parapijos įkūrimo iškilmeje paliko vietos lietuviams ilgą laiką tversianči įspūdį.

PARAPIJOS STEIGIMO IŠKILMĖS

Asmeniškai lietuviams parapija Rio de Janeiro arkivyskupijoje išrūpinta lietuvių generalvikaro prel. Z. Ignatavičiaus ir kun. Janilionio pastangomis. Parapiją įkurti sutiko Jo Em. Kardinolas Dom Jaime de Barros Camara, ir jai pavedė savo katedros koplyčią, talpinančią virš šimto žmonių. Čia yra ir erdvus priebutis, ir kambarys raštinėi bei generalvikarui būstinė. Kiek tam reikalui pasidaravo prel. Ignatavičius galima spręsti kad ir iš to, jog dideli lenkų kolonijos vadai stebėjosi, kaip mažai lietuvių kolonijai pasisekė gauti tokias dideles privilegijas.

Pamaldų pradžioje Kardinalo generalvikaras perskaitė raštą, kuriuo įkuriama lietuvių parapija, suteikiamos jai teisės perleistose patalpose įsikurti, jas dekoruoti ir jose tvarkytis savo nuožūra, ir kun. Juozas Janilionis paskiriamas pirmuoju jos klebonu.

Mišių auką aukojo pats Kardinolas drauge su parapijos pirmuoju klebonu kun. J. Janilioniu ir prelatu Z. Ignatavičiumi.

Savo pamokslė Eminencija pasisakė labai užjaučiąs parvartąją lietuvių tautą, kuriai komunistai varžo tikėjimo išpažinimą, ir palinkėjo vietos lietuviams saugiai jaustis ir laisvai melstis pagal savo tautinius papročius.

Nepaisant lietingo oro, į pamaldas susirinko tiek žmonių, kad jie nebetilpo koplyčioje ir daliai teko stovėti prieangyje.

Aukšto hie arko prielankumas lietuviams ir jo pareikšta užuojauta vargstančiai tautai nuteikė dalyvius neužmiršti rusų bolševikų naikinamos ir spaudžiamos tautos. Geros akustikos koplyčioje skambiai

ir darniai giedamos giesmės bei mišių dalys vertė susimąstyti, kad lietuviai yra tarp sąvės broliai ir turi taip darniai sugyventi, kaip darniai choras gieda.

TRUMPAS KONCERTĖLIS

Po parapijos įsteigimo iškilmių bei pamaldų, koplyčios prievidy ir gatvėje susispietę lietuviai turėjo puikią progą susitikti bei susipažinti. Galia, kad nebuvo galima iš anksto tinkamai painformuoti apie tolimesnę programą ir todėl dalis publikos išsiskirstė nesulaukusi koncerto. Tiesa, prieangio patalpoje nebūt galėję sutikti Likusiems Aušros choras gražiai padainavo penketą dainų, užbaigė mas daina: „Ei, pasauli mes be laisvės nenurimsim!“, ir sukelė damas entuziastišką nuotaiką.

VAISĖS R PABE DRAVIMAS

Čia pat įvyko ir vaisės. Šeimininkų gera širdis ir lietuviškas svetingumas apkrovė status įvairiais užkandžiais ir gardumynais. Netrūko nė gėrimų, kurių stipriausias buvo alutis. Užkandžiauta pasimant nuo stalo, kas kam patiko ir kiek tik patiko kad ir kartkartėmis — tiek daug valgio buvo prigaminta. Pasivaikinus įki soties, dar liko ne tik trupinių, anot Evangelijos; bet ir gerų gabalų maisto.

Nors valgant kalbėtis ir nepatariama, bet tylėti čia nebuvo galima. Nuosirdžių kalbų — be galo: visiems norėjosi pasidalyti ir iškilmių išdžiais, ir išsikalbėti su seniai bematytais pažistamais ir su naujai susipažintais tautiečiais. Reikėjo klausyti pagyrimų už netikėtą choro pasirodymą ir paskatintimų dažniau mums bendradarbiauti. Bet negailėstinga kone 9 valandų kelionė s. Paulin versite vertė nutraukti malonius pokalbius ir vaišes, jei norėjom dar prieš vidunakti būti namie. Paskutiniai nuosirdūs rankų paspaudimai, linkėjimai ir sėdam savoo autobusan:

Aušros choro kelionė pas Rio de Janeiro lietuvius buvo tikrai nepaprastas tarpusavio bendravimo įvykis, nubes tabus savo momentalumu ir prasmingumu. Juk choristas su savo pirmininku patys ap

(p. baiga 4 pusl.)

GIRIAMA «GRANDINĖLĖ»

Lietuvių spauda iš toliau aprašo Clevelando tautinių šokių grupės «Grandinėle» išvyką į Kolumbiją ir Venecuelą birželio mėnesį. Pasaulio Lietuvis leidžiamas Pasaulio Lietuvių Bendruomenės, duoda ištrauka pranešimo iš Kolumbijos apie šias «tautinio entuziazmo dienas».

«Grandinėle» su savo vadovais Liudu Sagiū, Aleksandra Sagiene ir Rytu Babiuku išvyko trylikai dienų. Duoti aštuoni koncertai — penki Kolumbijoje ir trys Venecueloje. Šiandien taip pat rodyti televizijoje. Į programa buvo įterpta ir lietuvių liaudies daina, atliekama solistės Aldonos Stempuženės su kanklių ir ragelio palyda. «Grandinėle» vizitavo oficialiuosius kraštų pareigūnus, įstaigos rengė jai priėmimus. Padaryta, kas galėta, Lietuvių Tautos ir Lietuvos vardui bei garbei. Dideli nuopelnai priklauso išvykos rengėjams Kolumbijos LB pirmininkui kun. M. Tamošiūnui ir Venecuelos LB pirmininkui ž. Vladiu Venckui, Lietuvos konsului Bogotoje Stasiui Siračiui, gausiems jų talkininkams.

Šis «Grandinės» vizitas buvo didelė ir labai gera reklama Lietuvai ir mums, čia gy-

venantiems lietuviams. Koks gražus jaunimas! E tik mes, bet ypač kolumbiečiai buvo nustebinti jo laikysena, tvarkingumu, išvaizda. Džiaugėmės jais ir jų pasirodymų metu scenoje didžiavomės jais! Kolumbiečiai, kaip ir mes, nežinojome kuo daugiau žavėtis «Grandinėle» šokiais ar jų muzika viskas, kartu sudėjus, pasakiška. Pasisekimas didelis Garbė tėvams dėl šitokių vaikų!

Sovietų ambasados Bogotoje pastangos kelionei sutrukdė susilaukė plataus aprašymo Clevelando įtakingame laikraestyje «Plain Dealer», kuris pasiuntė savo korespondentę sekti visą kelionę.

SVARSTO ATEITI

Australijoje studijų dienoje, LB pravesose Melbourn, aptarti išsivijios lietuviškumo klausimai. Pareikšta, kad «viltys trečiojoje kartoje, kurioje sąmonė nuostabiai atgyjanti. Ryšių palaikymas su okupuoto krašto jaunimu lietuviškumo prasme naudingas abiem pusėm. Reikia gyventi šio laiko dvasia ir planuoti ateitį bent dešimt metų į priekį».

OPERA PASISEKĖ

Čikagoje buvo pastatyta opera «Likimo galia», su 150 scenoje pasirodžiusių. Kasmet statomoji lietuvių kalba opera šiemet kainavo apie 40 tūkstančių dolerių. Sekančiais metais planuoja parodyti keturias vienveiksmes operas, parašytas Juliaus Gaidelio, Jeronimo Kačinsko, Vlodo Jakubėno ir Jono Švedo.

ANTRASIS ANGLŲ TOMAS

Lietuvių enciklopedijos antrasis tomas anglų kalba redaguojamas Vinco Rastenio. Pirmasis, kurį prižiūrėjo Simas Sužiedėlis, jau pasiekė visą eilę knygynų ir mokslo įstaigų. Enciklopedijos leidėju yra Juozas Kapočius Bostone.

ARGENTINOS ŠVENTĖS

Kaip São Pauloje, taip ir Buenos Aires buvo pagerbtos Onos, programoje buvo tautiniai šokiai, loterija, dainos ir užkandžiai. Rosario buvo minėti Darius ir Girėnas, Išeivijų Dienos proga. Argentinos Lietuvių Centras Draugiškumo Pietuose pagerbė klonijos veikėja Elena Vilčinskaitę Kyšeliene, jos 70-ties metų proga. Ji vadovavo teatriniam pastatymams, mokė lietuvištinėje mokykloje.

ATSIKLAUSĖ TĖVŲ

Kearny, N. J., lietuvių parapijos mokykla pasiuntė tėvams anketas, užklaudama, ar norėtų, kad jų vaikai būtų mokomi lietuvių kalbos.

45 tėvai pareiškė kad norėtų kad jų vaikai mokytųsi lietuvių kalbos.

PAŠVENTINO PAMINKLĄ

Londonė lietuvių parapijos klebonas kun. J. Šakevičius pašventino neseniai mirusio Lietuvos ministerio B. K. Balučio antkapį, kuriame yra įrašyti jo paties žodžiai: «Oi skamink per amžius vaikams Lietuvos, kad laisvės nevertas, kas negina jos». Šie žodžiai buvo įrašyti ant Laisvės Varpo Kaune nepriklausomybės laikais.

KNYGA «LIETUVĖ MOTERIS»

Lietuvių Moterų Klubų Federacija išleido anglų kalba knygą «Lietuvė Moteris», kurioje aprašytas moters vaidmuo Lietuvos istorijoje ir lietuvių moterų veikla išsivijijoje. Knyga spaudos gražiai įvertinta.

BALTISTIKOS KONFERENCIJA

Antroji Baltistikos Konferencija ruošiamą lapkričio mėnesį Kalifornijoje. Draugija įsteigta lietuvių ir kitoms kalboms tyrinėti.

MINDAUGAS SCENOJE

Rašytojo Justo Marcinkevičiaus poema-drama «Mindaugas» pastatyta Vilniuje ir Klaipėdoje. Drama jausmingai vaizduoja pirmojo Lietuvos valdovo pastangas apjungti tautą, net išsižadant savęs.

PADIDĖJO GYVENTOJŲ

1970 metų pradžioje Lietuvoje buvo 3 129 000 gyventojų. Per dešimt metų priaugo 418 000, kurių 41 000 yra imigrantai. Beveik pusė Lietuvos gyventojų gimė po 1940 metų. Lietuvai netekus Nepriklausomybės

MIRĖ T. IVANAUSKAS

Žymus lietuvis mokslininkas T. Ivanaukas mirė, pasiekęs gražų amžių. Buvo didelis Lietuvos gamtos mėgėjas, ir pažįstamas daugiausia iš savo trijų tomų veikalų apie Lietuvos paukščius.

DAR NAUJAS DEŠIMTMETIS

Naujame dešimtmetyje planuojama, kad Vilniuje ir Kaune, kuriuose yra 69% visos Lietuvos pramonės, bus leidžiama naujas įmones statyti tik už miesto. Sovietai darbo jėgą atkrausto iš «toli tos tėvynės», o lietuvių jaunimui sudaro sunkias sąlygas, kad turėtų darbo ieškoti toje «plačioje tėvynėje» už Lietuvos ribų.

Šiaurės Amerikos pelkynuose, kaip ir Lietuvoje, kurkia varlės, net ištisą naktį. Jaunimo stovykloje «Rakas», netoli Čikagos, yra net 30 cm. ilgumo didelių varlių, angliškai vadinamų «jaučių varlės», kurių halsai labai stori, it vyrų. Nauja stovyklautoja naktį atbėgo pas saugusią skaučių vadovę išsigandusi: «Sese, sese, už mūsų palapinės miške vyrai kalba!»

Liepsnos ir Apmaudo Asočiai

JURGIS GLIAUDA

PREMIJUOTAS ROMANAS

Šis romanas gavo 1968 metais «Draugo» literatūros premiją. Jis pavaizduoja dabartinės Sovietinės Lietuvos gyvenimą, ypač jos dvasinę pusę. Vieno tipiško Sovietinės Lietuvos kolchozo knygyno vedėjas Survila mėgsta visą jo gyvenimą aprašyti savo dienoraštyje ir kūriniuose. Tačiau tų savo rašinių bijo spausdinti ar kam parodyti Juos kiša vis į asočius. Juose atsispindi visos, kad ir sovietinio lietuvių, pykčio liepsnos ir apmaudo. Iš čia ir romano vardas.

KOLŪKIS

Nuo kalnelio viršūnėlės matyti kaip atviruke visas mažytis kolūkis, susigūžęs atokliau, prie kelio. Kadaiše čia būta dvariuko Buržuazinės Lietuvos metais čia, gal būt, kūrėsi koks šmaikštus vertėiva. Per karų pragarmes didysis namas supleškėjo ir jo vieta dabar tuščia ilgas plokščias pastatas, kuris didžiausias kolūkyje, buvo pastatytas taip sau, laikinam naudojimuisi, kol bus pastatytas kitas, pagrindinis. Bet iki šiol pagrindinio nepastatė, o laikinasis tapo nuolatiniu. Tame pastate telpa kolūkiečių raštinė, pirmininko butas, klubo kambarys, kur šit knygnas, kurį aš tvarkau.

Pro klubo knygyno langą matyti ilga gatvelė: tai rikiuotė kadaiše privatinių butų, dabar su kolūkiečių, suvežtų ar suvilktų į vieną vietą, kad tik jos, paskirai išsimėčiusios, neteiktų viensėdį jų vaizdo.

Už centrinio pastato stumso senas kumetynas. Tame trobesy gyvena dalis kolūkiečių, ku-

rie neįsikabino į paskiras trobas Tačiau — ar kumetyne ar trobose — visur ankšta, trošku dėl būtinos 9 kvadratinį metrų gyvenamo ploto normos.

Kolūkis — tai perdėm tarybiškas gyvenvietė su visomis tomis būdingomis savo gyvavimo ypatumais, tapatiškomis visam visasąjungiam gamybiniam ir buitiniam spurdėjimui.

Šis kolūkis buvo didelio kombinato sekcija ir vertėsi pašarinių sėjamyjų kultūrų produkcija. Ji dėl jo mažumo spardė iš šono ir rajoniškos MTS sekcija, ir raikomas, ir politlavinimosi darbuotojai, ir kiekvienas, kas rajone sėja ir akėja su skriestuvu baltuose pirštuose ir pieštuku už išplautos ausies.

Bet pats savyje kolūkis buvo susiklojęs, susigūlėjęs vienetas, originalus ir nepakartojamas, kaip paskiras žmogus tarp žmonių.

Kolūkis yra kolūkis kaip visasąjunginys branduolys. Kambarys, puode fikuso augalas, sena komoda, ant kurios stovi veidrodys ir patefonas, padengtas staltiese stalas, pirmosios gegužės plakatas ant sienos, palubėje lempa po dideliu metaliniu, pame usiu žvilgesį langčiu, taburetės. Ir visada čia svajota prasigylventi: užuot trijų taburetėlių turėti šešias, užuot žibalo — elektrą.

Čia kalbasi apie darbą ir raudonas vėliavėles, gautas už pavyzdingas pastangas. Apie sien laikraštį, kuriame vienus kelia, kitus bara, apie matytas «pobedas», «volgas», «zaporecus» ir net «čaikas» — automobilių individualumą. Čia labai gerbia kolūkiečių šoferį, didelį poną su odine striuke, bridž-kelnėmis, išpūdingais koketiškais šsiukais.

Čia visada bara orą — nepavojingi barniai.

Ir niekada nekalba apie kolūkiečių pirmininką. Pirmininkas mato kiekvieną, jis sega baudos lapelius prie kolūkiečių bato durų, jis gali grasinti išmesti iš kolūkiečių su tokia įrašu darbo įknygelėje, kad niekur neįžengsi darban.

Teoretiskai kolūkiečiai renka pirmininką. Praktiskai atvyksta rajkomo deputatas ir praveda rinkimus, pavadinęs naujojo vadovo vardą. Pirmininkas visada ragina dirbti, ir čia jam tal kina vietos komjaunimas, visada iššaukiąs varžybas nudirbti greičiau ir geriau. Pirmininkas, rajono vykdomasis komitetas veda griežtą pasų kontrolę.

PIRMININKAS

Mūsų kolūkiečių pirmininkavo Reikūnas. Aš jį mėgau dėl jo tipingo tarybinio, kaip lakūno Čkalovo, veido ir kieta, pirmininkiško balso.

Reikūnas atsirado čia bene prieš trejetą metų. Pirmą kartą metais jis gėrė iš apmaudo, kad iš kažkur jis iškritęs ir kad užmestas taip toli nuo gyvenusių centrų. Paskui vedė. Antraisiais metais tapėsi su savo jauna žmona. Vaziavo su geru kelialapiu prie jūros. Kūteno žmonai už ausies ir sakė mums: ji tai mėgsta:

Dabar jis, jau atvėses nuo santuokinio medaus, reikia tikėti, pamėgo kolūki, kurin įsipras tino ir reikia, kad kolūkis ima rūpėti jam kaip nuosava sveikata. Jo žmona iš mergiškos susiformavo į pirmininkienę, vaikščioja versdama kojas su smailiais batukais, kaip ančiukė, ir smarkiai kvepinasi Pikų Dama. Ji irgi raštinės darbininkės etate.

(Bus daugiau)

Skaitytojų Nuomonės

FILOSOFINĖ BENDRUOMENĖS VIENYBĖ

Bendruomenėmis vadiname ir mažas organizacijas ir ma-
sinius žmonių telkinius, iki
visos žmonijos. Visų bendruo-
menių narius jungia užsibrėž-
tieji tikslai.

Pasaulio Lietuvių Bendruo-
menės tikslas yra apjungti vi-
sus lietuviškos kilmės žmo-
nes. VLIKo išdirbtoji Lietu-
vių Charta (tartum konstitu-
cija) sako: «Pasaulyje paskli-
dę lietuviai sudaro vieningą
Pasaulio Lietuvių Bendruome-
nę. Visi lietuviai yra lygūs
tos pačios tautos vaikai, tarp
savęs broliai. VLIKas tai pa-
aiškina, kad «iki lietuvių su
lietuviu neįjungia lietuvių ben-
druomenės organai, tol tokie
lietuviai nėra tarsi palaidų
plytų krūva. Tačiau tam tik-
ra tvarka surikiuotos ir tvir-
tai cementu sujungtos plytos
sudaro patvarų pastatą —
lietuvių tvirtovę».

Bendruomenės idėjos žy-
miausias formuotojas ir ska-
tintojas prel. Mykolas Krūpa
vičius, be to, paaiškina: «Tau-
tinei bendruomenei priklauso
kiekvienas lietuvis, nepaisant
kur jis gimė ir kada gimė,
norė būti bendruomenės na-
riu ar nenori, kalba lietuviš-
kai ar nekalba, naudingas ben-
druomenei ar žalingas, ben-
druomenės garbė ar gėda, tik
ši pasaulį išvydęs ar jau li-
pęs į karstą».

Bendruomenės gi išrenka-
mieji organai (Tarybos, val-
dybos ir kt.) turi visus lietu-
vius surikiuoti į gretas ir
taip sudaryti lietuvių tvir-
tovę.

BRAZILIJOSJE

Brazilijos krašto pirmosios
bendruomenės organai tam
uždavimui buvo abejingi ir
ramiai širdimi po kurio laiko
išsiskirstė nieko nepadarę. Iš
nykus organams ir pati ben-
druomenės mintis buvo nus-
lopusi

Atgaivintiems jos organams,
kūrėjų išdirbti struktūros ir
darbo planų principai irgi,
atrodo, lieka «tabula rasa». t.
y. nieko nereikia. Tiesa, va-
dovai tvirtina, kad «nuo pat
bendruomenės atsigaivinimo
siekiama lietuvių suvienijimo,
bet nenori sulipdytos vieny-
bės, nenori plytų krūvos, kur
kiekviena plyta stengiasi pa-
kilti viršum kitos, kitas min-
džiodama ir šaukti: «vieny-
bė težiūdi». Vadovybė teigia,
kad «vienybę supranta kaip
tvirtai sumūrytą sieną, kur
kiekviena plyta stovi jai at-
kakamoje vietoje: vidury sienos,
prie stogo, ar po žeme». Atrodo,
kad tai vienybės sie-
na mūrininkai norėtų prisid-
dengti nuo užkietėjusių ne-
klaužadų.

Šitokios sienos statybą ir
plytoms vietos parinkimą pa-
teisinė teka griebtis filoso-
fijos. Šaukiamasi Sokrato iš-
minties, kurs pasakė: «Pažink
pats save». Pažinę save ir
radę, kad tokia vienybės sie-

na nėra lietuvių tvirtovė,
iš filosofijos pereina į sofis-
tiką. Sako: «Kelias į vienybę
yra pažinkite vienas kitą». Pa-
žindami žmogų, mes galėsi-
me jį įvertinti. Įveitinę, mie-
lai jam užleisim užsitarnautą
vietą. Kai kiekvienas bus sa-
vo vietoj bus tvarka ir ta-
da surasime vienybę». Visi-
ka vienybė yra nepasiekia-
mas idealas, tačiau mes gali-
mė pasistengti artėti prie to
idealo, prie teisybės».

SOKRATAS IR MES

Sokratas ieškojo kilnesnės
etikos visai žmonijai. Dėl tie-
sos, betgi, pasakė: «Žinau,
kad nieko nežinau». Kai ku-
rie bendruomenės vadovai,
ieškodami vienybės idealo bei
teisybės, atrodo, vadovaujasi
savo išmintimi: «Žinau, kad
viską žinau». Jie savinasi iš-
mintimi įvertinti žmogų paga-
jo nuopelnus, pagal tuos nuo-
pelnus pakišti jį po vienybės
sienos stogu (sienai netinka-
mas!) arba net po žeme. Ci-
nikas Diogenas, sakoma, die-
novidyje turgaus aikštėje ie-
kojęs su žvake žmogaus. Ar
kartais mūsų bendruomenės
vadovai neieško vienybės su
žvake pačiam vidūdienyje,
ieškodami lietuvių bendruo-
menėje lietuvių?

Tiesa, jie prileidžia, kad,
vertinant žmones, esą galima
suklysti ir pasižada iš klaidų
pasimokyti ir jų nekartoti.
Bet apsiribojant trijų metų
laikotarpyje tik eilinės orga-
nizacijos veikla kaip tai da-
rė pirmoji taryba, ir ieškoji-
mas nesulipdytos lietuvių vie-
nybės yra klaidos, tik nekar-
tojamos klaidos, o tęsiamos
toliau. Kelias į vienybę yra
taikus sugyvenimas. Lietuvių
Bendruomenės susiskaldymą
grupelėmis veda į nesantai-
ką. Taikos ne tik su priešiš-
komis grupėmis nebandoma
ieškoti, bet ir savieji už vei-
klos kritiškas pastabas bei
pareikštą kitokią nuomonę, je
kaitomi ir neklauzadas, to ne-
laikant už klaidą.

Kaip šeimose pasitaiko iš-
sigimusių, taip ir lietuvių gru-
pės negali jų išvengti. Mairo
mūs juos aprauda:

«Sako, sentėvių liežuvis tai
dvasia tautos;
sako, išgama lietuvis, be
tėvų kalbos».

Be grupių daugumą suda-
ro tikri lietuviai. O kiekvie-
noje grupėje yra nemažai to-
kių, kurie su Brazdžioniu
kartoja:

«Jei tu mirtum aš tavam
kely dar gyvas;
Jei aš mirčiau, liktum. Mo-
tin, tu gyva!
Amžiai nešė, amžiai neš dar
tavo sielą gyvą.
Tu mažoji, tu didžioji Lie-
tuva!»

AR NESANTAİKA BE GALO?

Brazdžionio lietuviai nen-
ori, kad santaika tęstųsi be
galo Mūsų kolonijoje taika

priklauso nuo grupių, susida-
riusių dėl Mookos mokyklos
išnaudojimo lietuvių reika-
lams. Tai nesantaikai visuo-
meniškų priežasčių nebeliko.
Asmeniškai ambicingi priešiš-
kumai, pykčiai ir neapykan-
tos turėtų būti užmiršti arba
išjungti vardan pavergtos tē-
vynės ir naikinamos tautos.

Kaip lietuvių kolonijos ats-
tovų, Bendruomenės organų
pareiga yra ieškoti taikos bei
vienybės ne pripažįstant vie-
ni kitus lietuviais, bet kvie-
čiant priešiškių grupių atsto-
vus susisėsti prie vieno stalo
aptarti ir išspręsti visiems rū-
pimus opius ir svarbius klau-
simus, pilnai pagerbiant vie-
ni kitų nuomones ir pažiū-
ras.

Prieš keletą metų buvau
pasilūęs organizuoti visuome-
niškus teismus, kaip priemo-
nė visuomeninei veiklai pa-
gyvinti. Deja, siūlymas iki
šiol dar nepasirodė spauloje.
Pakartotinai siūlau organizuo-
ti VISUOMENIŠKĄ TE SMĄ
antibendruomenininkams teisi-
ti. Šitoks teismas būtų tinka-
ma proga jungtis visų grupių
lietuviams, kaip P. L. B. na-
riams — teisėjams prie ben-
dro stalo; kaltintojams ir gy-
nėjams prie vienodų piupitry,
o liudininkams ir žiūrovams
bendros salės kėdėse. Niekas
LB narių negalėtų atsakyti
būti nariu ir dalyvauti. O
Tarybai, jeigu ji nesiryžtų
siekti vienybės galima pri-
minti bendruomenės kūrėjų
žodį: «Jeigu į LB įsimes po-
litinių bei grupinių išrokavi-
mų vėžys — tuome bereika-
lingos pastangos pereiti į o-
kia organizacinę formą».

Zenonas Bačelis

Po Cikaga Besidairant

Zenonas Bačelis

(tęsinys)

Tai va, vienas tų anūkių, ir
beesąs Brazdienės vyras, inž.
Brazdys, pas kurį ir vakarie-
niavome drauge su iš Kalifor-
nijos atvykusia jų dukra arki-
tekte. Sūnus yra atsižymėjęs
skulptorius, kurio skulptūros
paminklas Londone premiuo-
tas. Jis ir gyvena Londone.
Prisiminė vašukėnų dvaras,
kurio rangovas senelis Braz-
dys, savininkas, ruošdavo po-
kylius. Viename jų teko drau-
ge su Kipru Petrausku traukti:
«Gėriau alutį, saldų midutį».
Jo ir daugelio Brazdžių,
jaunesnių už mane, jau nebė-
ra tarp gyvųjų, o aš va, vis
dar laikausi. O kat aplačiau
netoli Brazdžių gyvenantį dai-
lininką A Varną, 18 metų už
mane vyresnį, tai pamaniau,
jog velniui nereikalingas, o
Dievas dar neima. Varnas su
91 kryželiu dar mitrus, tebe
tapo ir dalyvauja visuomeni-
nėje veikloje. Senutė Varnie-
nė, kurios kultūros ratelyje
Kaune teko man pasisukinė-
ti, irgi laikosi pusėtinai gerai

(Bus daugiau)

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 20
Caixa Postal 4421
Sao Paulo, E.S.P.
Tel.: 273-03-38

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

Direktorius: Dr. José Ferreira Carrato

Redaktorius: JONAS KIDYKAS

Administr.: JONAS BRUŽIKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 20,00 visoje
Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA N Cr. \$ 100,00 P.
Paskiro Nr. Kaina Cr. \$ 0,40

SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 40,00 paskutiniajame
N Cr. \$ 20,00, viduriniuose puslapiuose N Cr. \$ 15,00
Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisyti pertvarko savo nu-
omū. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavardę pasira-
šyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skel-
bimų turinį redakcija neatsako.

Sesės ir Broliai Lietuviai!

Lyg šviesos žibūrys spindi niūrioje mūsų tremties kas-
dienybėje tai, kad Federalinėje Vokietijoje mes, lietuviai, tu-
rime Vasario 16 gimnaziją, vienintelę visame laisvajame pa-
saulyje.

Šiomet jai sukanka 20 metų. Joje išėjo mokslus virš 60
abiturientų su brandos atestatais, įgalinančiais stoti į univer-
sitetus ir virš 250 su vadinamais vidurinės brandos atesta-
tais. Jie visi yra išsiskirstę po įvairius kraštus ir papildę lie-
tuviškoje veikloje dirbančiųjų šviesuolių eiles.

Pasididžiuoti galime, kad per visus tuos metus Vasario
16 gimnazijos moksleiviai gražiai pasirodė mūsų tautiniuose
ir svetimiejiems skiriamuose parengimuose, garbindami Lietu-
vos vardą visoje Europoje

Laimingu sutapimu 1953 metais tuometinės mūsų Ben-
druomenės valdybos Vasario 16 gimnazijai buvo įsigyta šau-
ni beveik penkių hektarų dydžio Romuvos sodyba su gra-
žiu parku ir pilimi kurios aukštas bokštas primena senąjį
Karo muziejų Kaune Gražiai šviečia mūsų tripalvė nuo
nuo pilies bokšto ir kiekvienam byloja, kad čia Lietuvos
sala. Šis šiandien milijoninės vertės turtas yra seniai pilnai
apmokėtas, gausiai aukojant visų kraštų lietuviams. 1963-65
 metais Romuvoje išaugo nauji moderniškai gimnazijos rūmai,
 kainavę virš 800.000 markių, lietuviams suaukojant vieną
 trečdali, o likusius du trečdalius padengiant Federalinės Vo-
kietijos įstaigoms.

Kad šis lietuvių kultūrinis židinys Romuvoje galėtų sa-
vo paskirtį atlikti, reikalinga, kad būtų naujai pastatyti mer-
gaitėms ir berniukams bendrabučiai. Senoje pilyje laikyti
toliau, kaip iki šiol, bendrabučius yra neįmanoma. Mūsų vi-
sų lietuviška pareiga, kad Vasario 16 gimnazijos mokslei-
viai turėtų ne tik klasėms, bet ir apsigyvenimui patalpas be
priekeišių — jaukias ir visais požiūriais modernias.

Visi parengiamieji darbai atlikti. Tenka pasidžiaugti,
kad Federalinės Vokietijos įstaigos ir šiuo atveju sutinka
pakelti 2/3 bendrabučių statybos išlaidų, taip kad mūsų lie-
tuviškas įnašas neprašoks liekančio vieno trečdali.

Pradžiai vokiečių įstaigos skiria 280.000,- DM. Reikia,
kad mes patys, lietuviai, sudėtume šiam reikalui 140.000, DM.

Vokietijoje gyvenantys lietuviai patys vieni tokios su-
mos suaukoti nepajėgs. Čia reikalinga visų laisvajame pa-
saulyje esančių lietuvių talka.

Dosniomis aukomis mes ir prašome paremti Vasario 16
gimnazijos bendrabučių statybą.

Romuva, bendrabučius pastatius, tarnaus ne vien Vo-
kietijoje gyvenančiam lietuviškam jaunimui. Jos uždavinys
— patarnauti po visą pasaulį išsisklaidžiusiam mūsų jauni-
mui, kad jis turėtų čia jaukų židinį, kur mokslus eitų ir sa-
moningais lietuviais išaugtų.

Aukų vajui pravesti pasišvenčia Tėvas Alfonsas Berna-
tonis, OFM Cap. Jo nuopelnas — kad 1953 metais lietuviai
įsigijo Romuvos sodybą. Vasario 16 gimnazijos Kuratorija,
kuriai patikėti gimnazijos reikalai tvarkyti, vienbalsiai yra
nutarusi Tėvą Bernatonį šiam kilniam lietuviškam žygiui
įgalinti ir prašyti visų lietuvių ši aukų vajų visokeriopai
remti.

Pajėgėme įsigyti Romuvos sodybą, sugebėjome pastaty-
ti gražius Vasario 16 gimnazijos rūmus. Ne lietuviai būtų
me, jeigu nepajėgtume mūsų jaunimui bendrabučius pastatyti.

Vasario 16 Gimnazijos Kuratorija

MŪSŲ Lietuva

AVENIDA JUATINDIBA, 20 — P. DA MOOÇA — SÃO PAULO, 13

V. Zelina

ARTI SPAUDOS IBALIUS

Šv. Juozapo Vyrų Brolija rengia šeštą tradicinį SPAUDOS BALIŲ š. m. rugsėjo 20 d., sekmadienį, sekmadienį, sekmadienį, 12 30 val. Jauni-

I šį SPAUDOS BIČIULIŲ balių-pobūvį ji maloniai kviečia atvykti visus ir visas, drauge ir smagiai laiką praleisti, gardžiai papietauti, pasižiūrėti trumpos ir įdomios meniškos programos. Gros ir lietuviška muzika!

Tamsta dalyvaudamas paremsite lietuviškąją spaudą, mūsų kolonijos savaitraštį «Mūsų Lietuva».

Bilietus galite gauti: VILA ZELINOJE pas Brolijos narius, MOOKOJE pas Joną Dimšą ir Tėvus Jėzuitus, CASA VERDE pas Matelionius ir brolius Stankūnus, VILA PRUDENTEJE pas Motiejų Tamašiūną.

Rengėjai — Šv. Juozapo Vyrų Brolija

ŠEŠTADIENIO MOKYKLA

(Vila Zelinoje)

Praeitais kartais Šeštadienio Mokyklėlė dalyvavo kelis kartus daugiau vaikų, net jaunimo, buvę visiems labai įdomu. Ji vyksta šestadieniais 15 val. Jaunimo Namuose.

SUSIRINKO KONGRESO PROGA

Šeštadienį, rugsėjo 5, Čikagoje vykstančio Ateitininkų aštuntojo ir jubiliejinio kongreso proga, Vila Zelinoje susirinko būrelis ateitininkų sendraugių ir prieš kiek laiko dalyvavusių moksleivių

kuopoje jungtis su kongresu šv. Mišiomis, kurias atnašavo klebonas prel. P. Ragažinskas. Pamokslė pabrėžė, kad kilnios idėjos nemiršta, kaip parodo per 60 metų nueitas ateitininkijos kelias, pilnas pasiaukojimo ir darbų. Po Mišių klebonijoje buvo vaišės, kurias papuošė 60 metų ateitininkų sukakties pyragas, p. Magdalenos Vinkšnaitienės iš keptas.

São Paulyje gyvena vienas iš trijų likusių pirmosios ateitininkų konferencijos dalyvių dr. E. Draugelis. Jo šeimos sodyboje buvo suvažiavę apie 30 jaunų lietuvių dar aštuoneris metus prieš Lietuvos nepriklausomybės atstatymą, ir nutarė kartu veikti, stengdamiesi įtakoti lietuvių gyvenimą krikščionybės ir tautybės kryptin.

Šių ateitininkų jubiliejinį metų galę vyksianti didesnė šventė São Paulyje.

A. A. VINCAS TUMĖNAS

Metinės gedulingos Mišios už a. a. Vinco Tumėno vėlę ir už a. a. Antaną Čemašką 6 mėnesių mirties proga bus rugsėjo 17 dieną 19 valandą Vila Zelinos bažnyčioje. Giminės, prieteliai ir pažįstami, kviečiami jose dalyvauti.

SVEČIAS IŠ KANADOS

Praeitą pirmadienį «Mūsų Lietuvos» redakcijon buvo apsilankęs tolimas «Mūsų Lietuvos» skaitytojas, svečias iš Kanados Algirdas Kutka. Jis da-

bar turi didelę įvairiausių maisto produktų krautuvę To ronto mieste. Anksčiau jis apie 15 metų yra gyvenęs São Paulo mieste. Atvyko jis aplankyti savo uošvių levas ir Vinco Kutkų ir kitų pažįstamų. Išskrido atgal rugsėjo 8 dieną.

GIMTADIENIS SANTOS VASARVIEIJE

Steponaičių šeima, švęsdama ponios Stasės Steponaitienės gimtadienį praeitą savaitę galį — pirmadienį pasikvietė svečių. Na ir suvažiavo į jų gražų, jaukų vasarnamį, pasikendusį tarp medžių, krūmų ir gėlių, didelis būrys tautiečių, šeimos draugų. Visiems buvo malonu drauge pabūvoti, pasilsėti, pasimaudyti, išsikalbėti, pasimaudyti, išsikalbėti, drauge vaišintis, dainuoti ir išgirsti gražių lietuviškų dainų, poezijų, sveikinimų ir linkėjimų solemnizantei, tai susipratusiai lietuvių šeimai ir iš toliau atvykusiems svečiams.

Dalyvis.

VĒL MIRĒ TAUTIEČIAI

Tai Petras Jasiūnas, miręs 6 rugsėjo Parque das Nações (Santo André). Už jį 7 dienas Mišios bus Tėvų Jėzuitų koplečioje, rua Juatindiba, 20, šio mėnesio 12 dieną, šeštadienį, 18 valandą. Giminės, prieteliai ir kiti tautiečiai kviečiami jose dalyvauti.

ŠEIMŲ LANKYMAS

Ateinančią savaitę kun. P.

Daugintis lankys lietuvių šeimas (kalėdos) Parque das Nações.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML

25 k. Aleks. Jasiūnas, po 20 kr.: Aug. Gogelis, Ona Šablevičienė, P. Jasiūnis, H. Monstavičienė, K. Bacevičius.

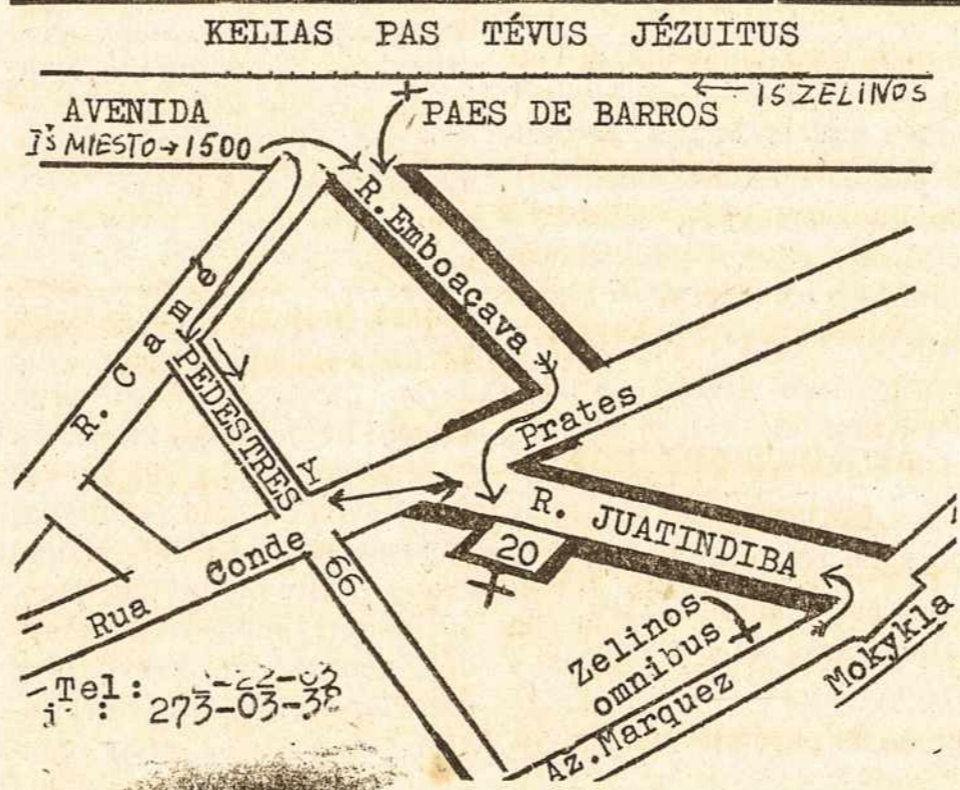
PAIEŠKOMI TAUTIEČIAI

Per Tarptautinį Raudonąjį Kryžių paieškomi šie mūsų tautiečiai: Kazimieras Barauskas, Antanas Balutis, Petras, Eva, Ana Karikas, Juozas Vaičiūlis, Juozas Novitskas, Juozas Domeika, Emilija Barčis Indrelienė, Antanas Jankauskas, Kliunkaitė-Lepšienė Bronė, duklė Juozo, Antanas Nemenis, Jakob Steponavitchė Pasiukevitche, Nikolias Rudzevičius, Silvestras Guogis, Apolonija, Nikodemas Skruodis, Stanislovas Vilkas, Antanas Silevičius, Stanislovas Jankauskas, Juozas Stoujenas ar Stungėnas, Marytė Cesliavičiūtė (ar Tseslevičiūtė), Bronė Talelienė, Valerija Meškauskas (ar Meškauskienė), Vladas Novitskas, Andrius Valiūnas, Petras Vaškevičius.

Jei kas apie tuos asmenis žinotų, prašome pranešti šiuo adresu: Cruz Vermelha Brasileira, Filial de São Paulo, Av. Moreira Guimarães, 699, telefone 61-1800, 61-6163, arba šio laikraščio redakcijai.

R O DE J A N E I R O IŠPŪDŽIAI IŠ KOPLYČIOS PASVENTINIMO

Rio de Janeiro Lietuvių Ko

ZELINOJE VISI GALI UŽSIMOKĖTI UŽ «M. LIETUVĄ»

p. Juozui Baužiui. Jis daug metų ištikimai patarnauja skaitytojams ir Administracijai, patarnaus ir dabar. Jo adresas yra Rua Manaias, 363. Visai arti prie bažnyčios aikštės. Pasinaudokite!

ADVOKATĖ IRENA GRITĖNAS — SPINA

praneša tautiečiams, kad daro inventarus, iškraustymus, skyrybas, nejudomo turto administravimą.

Priima klientus savo raštinėje, esančioje Largo Sete de Setembro, 52, 6. o andar, sala 607 (priešais Forum) nuo 16 iki 18 valandos.

ATSKIRO NUMERIC

KAINA 0,40

plyčios pašventinimas 30 rugpiūčio praėjo nepaprastai iškilmingai, Rio kardinolas Dom Jaime de Barros Camara iškėlė pamokslė mūsų tautos praeitį... Vėliau trumpame asmeniškame «interview» kardinolas pabrėžė, kad jo domėjimasis lietuvių tautos išėjimais yra iš tikro nuoširdus.

Iškilmėse dalyvavo ir Rio de Janeiro Kurijos atstovai, lenkų visuomenės atstovai, Čekoslovakijos ministeris... «Aušros» choras padarė mums malonią staigmeną — atvažiaavo iš S. Paulo, nepaprastai gražiai per visas Mišias pagiedojo, o vėliau padainavo keletą gražiausių mūsų liaudies dainelių. Jų mes jau čia seniai negirdėjom, ir kas mas giliai sujauoino... O po to — kaip galite įsivaizduoti — tu rėjom linksmą, nerūpestingą ir tikrai lietuvišką pasivaišinimą!

Gražina O. Boleckienė

(pabaiga iš 1 pusl.)

sisprendė pasitarnauti riodežaneriečiams.

PASISVENTĖLIAM

Žinant, kad S. Pauly buvo keli chorai ir kurie jau prieš 20 metų likvidavosi galima suprasti, kiek reikėjo pastangų po tokios ilgos pertraukos sudaryti antrą chorą mūsų kolonijoje. Iniciatyvos ir energijos kupinam chorui pirmininkui p. Jonui Bajorinui ir choro dirigentui Jonui Kidy-kui pavyko suburti į chorą 30 balsų. Jie labai nori tą skaičių dar padidinti, kad būtų galima pastatyti mūsų bendruomenei ir net brazilams didesnių ir gražesnių mūsų dainos veikalų. Tada būtų galima ir dažniau palankyti įvairias lietuvių apgyventas vietas; o ir kitataučiams vėl priminti mūsų tautos meną. Reikia tik vieno, kad tik daugiau balsingo mūsų jaunimo o taip pat ir anksčiau dalyvavusių įvairiuose choruose dainininkų įsijungtų chorui. Tai būtų gražiausias atsilyginimas chorui, jo vadovybei ir pasitarnavimas lietuviškai kultūrai mūsų kolonijoje.

S. Paulo, 1970. IX. 2,

Zdonas Bačelis

VYRŲ BROLIJOS VEIKLOS KALENDORIUS

Rugsėjo 20 d. spaudos bičiulių subuvimas-balius.

Spalio 11 žaidimai Jurubatubos parke pas p. Vladą Jasiūnij.

Lapkričio 8 ar 15 pikaikas Praia Grande.

Juozas Baužys, pirm.

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10.647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo

Medico da Cruzada Pro-Infancia

Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo

Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras

Partos — Operações

Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas

Consultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576

Mooca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo

RAIOS X

Consultorio: Rua Capí Pacheco Chaves, 1206,

Vila Prudente, Tel. 63-5352